

דיויד מגרמן מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

16.02.2026 | מכון משגב | written by

דוד מגרמן הוא מייסד ונשיא קרן צמח דוד, שבראשה הוא מוביל יוזמות לחיזוק ישראל באמצעות חינוך ולהרחבת ההזדמנויות עבור סטודנטים אמריקאים ללמוד בישראל ולבנות בה את חייהם. פעילותו הפילנתרופית תומכת בתוכניות אוניברסיטאיות מעבריות, מקדמת רפורמה בחינוך מגיל גן ועד כיתה י"ב, וכוללת פרויקטים אסטרטגיים וצנועי-פרופיל המחזקים את פיתוחה ועמידותה של ארץ ישראל.

לפני שהתמקד בישראל, דוד ייסד קרן שמילאה תפקיד מהפכני בחינוך היהודי בבתי ספר יומיים בארצות הברית. מבחינה מקצועית, הוא שימש בעבר כמדען מחשבים חלוץ ב-Renaissance Technologies וכיום הוא שותף מנהל בקרן Differential Ventures - קרן שהקים בעצמו ובה תפקיד מרכזי בהנחיית השקעות בחברות טכנולוגיה עמוקה המניעות את כלכלת הנתונים.

דוד האצ'וול אלטרס מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

16.02.2026 | מכון משגב | written by

דוד האצ'וול אלטרס מחזיק בתואר MBA בעסקים בינלאומיים ומימון מבית הספר למנהל עסקים של אוניברסיטת ניו יורק, ובתואר מבית הספר לשירות החוץ של אוניברסיטת ג'ורג'טאון בושינגטון די.סי.

בחיי המקצועיים מכהן מר האצ'וול כיו"ר משרד ההשקעות המשפחתי 3H, אשר פעילותו משתרעת מתחומי נדל"ן ועד יוזמות להפקת תוכן. בנוסף, הוא משמש כיו"ר H2 - מיזם משותף המכוון לשוק דובר הספרדית בשיתוף חברת Hackman Capital, חברת השקעות וניהול הנחשבת למובילה העולמית בתחום אולפני ההפקה.

עד יוני 2025 כיהן כיו"ר קבוצת Excem Grupo, קבוצה משפחתית בינלאומית רבת-תחומית שהוקמה בידי אביו המנוח, איש החזון והפילנתרופ מאוריסיו האצ'וול טולדנו (ז"ל).

בשנים 1992–2000 חי בבייג'ינג, שם בנה פעילות עסקית ענפה שכללה מעל 20 פרויקטים במגוון תחומים. בין הישגיו נכללת החזקת הזכויות של מועדון ריאל מדריד באסיה בשנים 2003–2008. הוא מכהן גם כיו"ר קרן ההשקעות (SITUR (REIT), הנחשבת לאחת הבעלות והמנהלות המרכזיות של רשתות הוסטלים ברחבי חצי האי האיברי.

האצ'וול מילא תפקידי מנהיגות רבים בקהילה היהודית הגלובלית. בין השנים 2011–2017 כיהן כנשיא הקהילה היהודית של מדריד. כיום הוא חבר בוועדת הבחירה של פרס ג'נסיס וכן חבר במועצת המנהלים הבינלאומית של מרכז פרס לשלום וחדשנות.

בשנת 2015 היה שותף להקמת Fundación HispanoJudía – עמותה שאותה הוא מוביל ואשר פועלת להקמת מוזיאון יהודי-היספני במדריד, במטרה לטפח הבנה הדדית וגשרים תרבותיים בין העולם דובר הספרדית לבין העולם היהודי.

האצ'וול חבר בארגון (YPO (Young Presidents' Organization מאז 2005, ובמסגרתו כיהן כיו"ר סניף מדריד ובוועדות נוספות. הוא שימש גם כחבר הנהלת אוניברסיטת הפוליטכניקו של מדריד (UPM), האוניברסיטה הטכנולוגית המובילה בספרד.

הוא המפיק ואחד ממשקיעי העוגן של *Malinche the Musical* המחזמר המצליח ביותר בספרד ובמקסיקו, שנוצר בידי כוכב־העל נאצ'ו קנו ומציג את הגיוון ואת עומק הקשרים ההיסטוריים בין ספרד למקסיקו. בנוסף, הוא מפיק מופעי במה נוספים ובהם *Ibiza Paradise*, וכן סרטים תיעודיים העוסקים בנושאים מוזיקליים והיסטוריים.

במהלך ארבעים השנים האחרונות תרמו דוד ומשפחתו למגוון רחב של יוזמות פילנתרופיות בישראל, בספרד ובסין. הוא ורעייתו נטליה, יחד עם שלושת ילדיהם יבנה, דיין ומגן מחלקים את זמנם בין מדריד לירושלים.

אריאל שטרנגולד מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

written by מכון משגב | 16.02.2026

אריאל שטרנגולד הוא יזם ומנהיג עסקי בעל ניסיון רב שנים בפיתוח וקידום טכנולוגיות חדשניות בתחומי הצרכנות והאירוח. הוא מחזיק מומחיות רחבה בפיתוח מוצרים, בניית אסטרטגיות חדירה לשוק וניהול מערכי פעילות מרובי־יחידות, ומשלב בין יכולת מחקרית־טכנולוגית לבין

כישרון מוכח ליצירת שותפויות מסחריות חזקות במגוון מגזרים ☑ קמעונאות, אירוח, עסקים ורווחה.

שטרנגולד ידוע בגישתו המעשית והממוקדת צמיחה, וביכולתו לחבר בין חשיבה אסטרטגית לביצוע מדויק. עבודתו מאופיינת בהתמקדות בחדשנות, מצוינות תפעולית ופיתוח פתרונות המעניקים ערך משמעותי הן לארגונים והן למשתמשי הקצה.

הוא מכהן כחבר בחבר הנאמנים של האוניברסיטה העברית בירושלים, בוגר תוכנית OPM (Owner/President Management) של בית הספר למנהל עסקים של הרווארד, ופעיל בארגון סוכת שלום ☑ כולם משקפים את מחויבותו העמוקה לחינוך, לפיתוח מנהיגות ולשירות הקהילה.

אריאל חי בירושלים עם רעייתו וארבעת ילדיו, ומקפיד על שילוב מאוזן בין משפחה, עשייה עסקית ותרומה לחברה.

”יש לזיני יכולת לזהות קונספציות ☑ אי אפשר לומר שאינו ראוי”

16.02.2026 | משה פוזיילוב | written by

משה פוזיילוב: מתוך היכרותי עם המערכת, כל מי שהגיע לדרגת אלוף בצה"ל הוא אדם ראוי", אמר והוסיף: "אני לא רואה אפשרות להגיד על אדם כזה שהוא לא ראוי מי שאומר זאת עושה עוול. אני לא מכיר אותו אישית אבל ביום המר של השבעה באוקטובר, כמה אלופים בצה"ל ובשב"כ שהרצועה לא תחת אחריותם וירדו להילחם? הוא עשה את זה, לא כולם עשו את זה. יש לו יכולת לזהות קונספציות. מספר חודשים לפני האסון הוא הגיש דו"ח לפיקוד דרום ובו יש אופציה להסתערות תת קרקעית על העוטף.

הראיון התקיים ב-103FM והתפרסם גם במעריב, בתאריך 11.09.2025.

תא"ל (מיל) אפי איתם

16.02.2026 | מכותן משגב written by
מכותן משגב שמח להודיע על צירופו של תא"ל (מיל) אפי איתם ליו"ר המרכז לאסטרטגיית ביטחון
לאומי יהודית של המכותן

מר רוברט גרינווי מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

16.02.2026 | written by מכון משגב

מר רוברט גרינווי הוא מנהל מרכז אליסון לביטחון לאומי בקרן הריטג', ושם הוא אחראי על פיתוח מדיניות לקידום ביטחון לאומי רב-עוצמה, שישמור על החירות והשגשוג האמריקניים. קודם לכן כיהן כנשיא ומנכ"ל מכון הסכמי אברהם לשלום. לגרינווי יש יותר משלושים שנות ניסיון בשירות הציבורי, שאותו סיים כאיש ממשל בכיר האחראי מטעם המועצה לביטחון לאומי על פיתוח, תיאום ויישום המדיניות של הממשל האמריקני בכל המזרח התיכון וצפון אפריקה. לפני עבודתו במועצה לביטחון לאומי שירת גרינווי כקצין מודיעין בכיר בסוכנות ביון ההגנה וכלוחם ותיק בכוחות המיוחדים של צבא ארה"ב.

בזמן כהונתו בתפקיד סגן עוזר הנשיא ומנהל מחלקת המזרח התיכון וצפון אפריקה במועצה לביטחון לאומי, גרינווי תכנן והוציא לפועל את העיצומים הכלכליים המשמעותיים ביותר של ארה"ב מאז המלחמה הקרה, כחלק מאסטרטגיה רחבה נגד איראן. הוא היה אחד המתכננים העיקריים של הסכמי אברהם ההיסטוריים, פריצת הדרך הדיפלומטית המשמעותית ביותר בתהליך השלום במזרח התיכון מאז 1994. הוא אישית פיקח על הפיתוח הראשון אי פעם של אסטרטגיות שאישר הנשיא עצמו ביחס לאיראן, סוריה, עיראק, לוב, לבנון וישראל, ושימש תפקיד מרכזי בסיכול מנהיגים של ארגון הטרור המסוכנים בעולם. הוא תיאם את יישום האסטרטגיה הכוללת להבסת דאעש, שהסתכמה בשחרור שטחים בהיקף של כמעט 52 אלף קילומטרים רבועים שעליהם חלש ארגון הטרור, וכן בחיסול הנהגת ארגון הטרור בעיראק ובסוריה.

לפני שהוצב במועצה לביטחון לאומי שירת גרינווי בסוכנות ביון ההגנה כקצין מודיעין בכיר בפקוד המרכז של ארה"ב. גרינווי פרש משירות פעיל לפני שהצטרף לסוכנות ביון ההגנה, אחרי שפיקד על יחידות בכוחות המיוחדים של צבא ארה"ב מרמת הצוות ועד לחטיבה. הוא סיים לימודי תואר שני בהצטיינות באוניברסיטת וובסטר, ובוגר תואר ראשון מהמכון הצבאי וירג'יניה.

חתן פרס נובל פרופ' ישראל אומן מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

16.02.2026 | מכון משגב written by

פרופ' ישראל (רוברט) אומן הצטרף למחלקה למתמטיקה באוניברסיטה העברית בירושלים ב-1956, ועודנו עובד בה. ב-1990 נמנה עם מייסדי המרכז לחקר הרציונליות באוניברסיטה העברית, מרכז מחקר אינטרדיסציפלינרי המתמקד בתורת המשחקים. הוא חיבר למעלה ממאה מאמרים מדעיים ושבעה ספרים, ושימש חוקר אורח בפרינסטון, ייל, ברקלי, סטנפורד, לויבן, סטוני ברוק ואוניברסיטת ניו-יורק.

ב-2005 זכה בפרס נובל לכלכלה.

פרופ' אומן נולד ב-1930 בפרנקפורט שבגרמניה למשפחה אורתודוקסית יהודית אמידה. המשפחה ברח מהנאצים והיגרה לארה"ב ב-1938, והתיישבה בניו-יורק. הוריו איבדו את כל רכושם במסעם לארה"ב, אך הצליחו להעניק לשני ילדיהם חינוך יהודי וכללי מעולה. אומן למד במוסדות תורניים ביסודי ובתיכון, וסיים את לימודי הדוקטורט שלו במתמטיקה במכון הטכנולוגי של מסצ'וסטס (MIT) ב-1955.

אומן הוא חבר האקדמיה האמריקנית לאומנויות ולמדעים והאקדמיה הלאומית למדעים בארה"ב, האקדמיה הבריטית, האקדמיה אירופיאה, והאקדמיה הלאומית הישראלית למדעים. הוא זכה לתואר דוקטור לשם כבוד מאוניברסיטאות שיקגו, בון, לויבן, העיר ניו-יורק, בר-אילן, בן-גוריון בנגב, ופריז II: פנתאון-אסאס. אומן נשוי ואב לחמישה ילדים, שהבכור שבהם נהרג במהלך שירותו הצבאי בלבנון ב-1982. יש לו 21 נכדים ו-38 נינים.

ישראל חייבת לפעול לסיכול המגמה של ממשל ביידן המבקש לסיים את המלחמה מיד

16.02.2026 | זכי שלום | written by
המגמה הינה בניגוד מובהק לשאיפתה של ישראל להביא להבסת החמאס.

היועץ לביטחון לאומי לשעבר של ארה"ב, רוברט צ. אובריאן, מצטרף למועצה הציבורית של מכון משגב

16.02.2026 | מכון משגב | written by
מכון משגב שמח להודיע על צירופו של היועץ לביטחון לאומי של ארה"ב לשעבר, רוברט צ.

עשרה מיתוסים שחובה לנפץ על מלחמת ישראל בחמאס

16.02.2026 | וינברג מ' written by

בזמן שישראל נכנסת למערכה קשה מול החמאס בעזה, יש לה מלחמות קשות לא פחות לנצח במגרש הדיפלומטי הבינלאומי. בבירות רבות בעולם עדיין שולטות פרדיגמות שגויות ותפיסות מדיניות כושלות של העבר.

הינה עשרה מיתוסים שיש לנפץ, קרי עשרה ויכוחים שחייבים לנצח בהם.

1. נייטרליות: הסתייגות מגינוי חמאס כמוה כקשירת קשר נגד ישראל. היסוס מלהביע תמיכה מפורשת בישראל בעת הזו, כולל גיבוי חד-משמעי לישראל בחודשי הלחימה הרבים והקשים שנכוננו לה במערכה לריסוק חמאס, כמוהם כצידוד באויב.

סנטימנט של נייטרליות ובריחה מהאשמות, לטובת שיח שמדגיש את "הלב הנשבר" והאמפטיה ל"כל קורבנות הסכסוך", ועוד כהנה וכהנה להג רגשני גם כאשר יהודים ישראלים נטבחים בידי ג'יהדיסטים שעתידים בשלב הבא לפגוע גם במדינות המערב הוא כישלון מוסרי עמוק ותקיעת סכין בגבה של ישראל.

החמלה לעם הפלסטיני מובנת. בסופו של דבר, הפלסטינים הם במידה מסוימת קורבנות של המנהיגות האיומה שלהם (לצד זה שהם גם אשמים למעשי הזוועה של החמאס ראה להלן). אבל זה הזמן של ידידי ישראל בעולם להשמיע קול רם וברור של תמיכה בישראל, ולא אמירה רפה על תחושות דאגה, או כל התבטאות מעורפלת אחרת.

2. הפסקת אש: הקריאה הנשמעת בעולם להפסקת אש מיידית אינה סבירה ואינה נכונה. יש לדחות אותה בשתי ידיים. הפסקת אש כעת תהיה ניצחון לתוקפים האסלאמיסטים הקיצוניים, ותבוסה לישראל. למעשה, הקריאה להפסקת אש נועדה לעצור את ישראל ולהותיר אותה חשופה ומוחלשת מול המתקפות הבאות, שבוא יבוא, אם מחמאס וחיזבאללה ואם מגורמים אחרים הפועלים כשלוחותיה של איראן.

3. משא ומתן ותמריצים: קשה להאמין, אבל אותם "מומחים" למזרח התיכון שהביאו לנו את

הגישה הכושלת להתמודדות עם חמאס, שבים ומציעים משא ומתן עם חמאס, בטענה שהוא "רציונלי" וניתן להתמקח איתו ולתמרץ אותו כדי להשיג "יציבות". לחמאס יש אינטרס ב"שלום כלכלי", הם אומרים לנו, ורצון לשקם את השכונות האזרחיות בעזה ² לו אך תראה ישראל גם היא מוכנות לדבר במקום להפציץ.

האטימות והעיוורון של המומחים הללו מדהימים, ויש להדוף את התובנות בשקל שלהם על החמאס. הם מקשקשים כאילו מעשי הטבח ב-7 באוקטובר מעולם לא התרחשו, כאילו כוונותיו האמיתיות של חמאס לא נחשפו, וכאילו פשרה כלשהי עם חמאס היא אפשרית או מומלצת.

התנפצה תאוריית השלום הכלכלי, שהניחה כי שגשוג לפלסטינים ישמש כחיסון נגד אידאולוגיה אסלאמית קיצונית וחינוך לרצח עם. מיליונים, וכנראה מיליארדים, של דולרים לפיתוח כלכלי שהרעיף העולם על הפלסטינים בעזה, והוזרמו מקטר במזוודות לעזה, רק חיזקו את המפלצת. הוכחה כטעות החשיבה שאפשר "לצמצם את הסכסוך" או "למתן תמריצים לאלומות" באמצעות מתנות לחמאס בדמות עשרות אלפי היתרי עבודה ישראלים לאוכלוסיית עזה, או על ידי הקלות המתירות כניסת עשרות אלפי טונות של סחורות אזרחיות והומניטריות לעזה מדי יום, או על ידי מכירת גז, חשמל ומים לממשלת חמאס. לכן יש לעצור את כל אפיקי המימון של חמאס.

4. הבחנה: "חמאס אינו מייצג פלסטינים בעזה". שמענו את הטענה הזו מהנשיא ביידן עצמו וממנהיגים מערביים רבים אחרים, כולל אפילו כמה מנהיגים ישראלים. אלא שברמה הכללית חמאס כן משקף נאמנה את הרצונות והמטרות של רוב הפלסטינים בעזה, אחרת לא היה נבחר על ידי תושבי עזה ולא היה מצליח לגייס עשרות אלפי ג'יהאדיסטים לצבאו.

האוכלוסייה ה"אזרחית" של עזה סייעה באופן פעיל לחמאס בתוכנית שרקם נגד ישראל, ואלפי פלסטינים "רגילים" (לאו דווקא אנשי ה"נוח'בה") ביצעו כמה מהזוועות הקשות ביותר של מתקפת שמחת תורה. עשרות אלפים השתתפו בהתפרעויות על גדר הגבול שהתרחשו במשך שנים (וככל הנראה שימשו כהסוואה לתכנון התקיפה).

אותם "לא מעורבים" רקדו סביב המשאיות שגררו את הגברים, הנשים והילדים החטופים של קיבוץ בארי, תוך צעקות "מוות ליהודים", ועזרו לחמאס להסתיר אותם. אימהות "לא מעורבות" הכריזו שהן גאות לשלוח את ילדיהן לקרב שבו יהפכו לשאהידים, ומורים "לא מעורבים" הם אלה שלימדו את ילדי עזה שזו חובה דתית ומשימה הירואית להרוג יהודים. ה"לא מעורבים" מסייעים לחמאס גם בהסתרת משגרי הרקטות ועוד כלי נשק.

אין זה אומר שישראל יכולה או צריכה לפגוע בכל בית פלסטיני בעזה. ממש לא. אבל זה כן אומר שהגישה הרכה, שנועדה לייפות חלק גדול מהרשע הפלסטיני, לקשור את ידיה של ישראל מאחורי גבה בזמן מלחמה, ולהחליש את הגיבוי הנחוש של המערב לישראל ³ יצאה מפרופורציה.

5. פשעי מלחמה: חמאס הוא שאשם בפשעי מלחמה, לא ישראל. למעשה, יש להעמיד לדין את חמאס על פשעי מלחמה משולשים. ההתקפה שלו על יישובים ישראלים מהווה פשע מלחמה.

השימוש שלו באזרחים בעזה כמגן אנושי (בנוסף להפקעת מסגדים, בתי ספר ובתי חולים כבסיסים לפעולה צבאית ולאחסון נשק) הוא פשע מלחמה שני. מאמצי חמאס למנוע את פינוי האוכלוסייה האזרחית מאזור המלחמה (כאשר ידוע על מקרה אחד לפחות שבו הפציץ שיירת פינוי אזרחית והביא למותם של למעלה מ-80 אנשים) הם בגדר רמה שלישית של פשעי מלחמה.

לכך יש להוסיף עוד עבירות מלחמה, כמו ניפוח ומניפולציה של ספירת נפגעים, גנבת ציוד סיוע המיועד לאזרחים פלסטינים (ראו להלן), ועוד.

6. הרשות הפלסטינית: ההצעה להחזיר את הרשות הפלסטינית לשלוט בעזה היא מגוחכת ומסוכנת כאחת. אין מנהיגות פלסטינית חלשה יותר, מושחתת יותר, ועם פחות לגיטימציה בקרב הפלסטינים מהרשות הפלסטינית. עבאס ומפלגת הפת"ח שלו מעולם לא הצליחו ולא יצליחו למנוע את החימוש והבנייה מחדש של חמאס.

יתרה מכך, עבאס והחבורה שסביבו עוינים את ישראל לא פחות מכנופיית חמאס, אם כי הם משתמשים בטרמינולוגיה פחות אסלאמית. לכן אל לנו להשלות את עצמנו שהרשות הפלסטינית היא הפתרון, או ש"פתרון שתי המדינות" המלא הוא חכם או אפשרי עם ההנהגה הפלסטינית הנוכחית בתקופה הקרובה.

7. התנחלויות: התנפצה התפיסה הכוזבת שלפיה הסכסוך של הפלסטינים עם ישראל הוא על "ההתנחלויות הבלתי חוקיות בשטחים הפלסטיניים הכבושים", כלומר היישובים הישראליים בעזה וביהודה ושומרון. מסתבר שהסכסוך הוא על כל "התנחלות" יהודית בארץ ישראל, ובכלל זה על קיבוץ בארי, כפר עזה, נתיב העשרה, כיסופים, שדרות וכרם שלום. וגם על תל אביב, באר שבע, חיפה וירושלים. ועל כל מקום שציונים מעיזים לגור בו בארץ אבותיהם. המכשול לשלום הוא לא "התנחלות" ישראלית אלא האסלאם הרדיקלי, והלאומיות הפלסטינית הדוגלת בהשמדה.

8. איראן (וקטר): למרבה הפלא, וושינגטון נרתעת מלהפנות אצבע מאשימה כלפי איראן על חלקה בהנהגת מתקפת האסלאם הקיצוני על ישראל, ועל תמיכתה הניכרת בחמאס. בווינגטון יש עדיין מחנה דיפלומטי משמעותי שמקווה לעסקה גדולה עם איראן בתום המלחמה ש"תייצב" את האזור. הנטייה/אשליה של הנשיא אובמה לשותפות אסטרטגית עם איראן שלחה זרועות עמוקות לתוך ממשל ביידן. מעטים בממשל האמריקני מבינים את ההזדמנות הנוכחית (ואת הצורך המוחלט) לצמצם את משקלה האזורי של איראן. זהו אתגר אסטרטגי והסברתי לישראל.

ובאשר לקטר: לאמירות הקטנה והעשירה הזו במפרץ יש היסטוריה של משחק כפול בסכסוכים מבלי לשלם על כך מחיר. היא נותנת מקלט למנהיגי חמאס, מממנת את חמאס, ומפעילה את רשת הטלוויזיה המרושעת לא פחות ² אל-ג'זירה, ערוץ שממלא תפקיד מרכזי בהגברת הלהבות של האסלאם הקיצוני ושל האנטי-מערביות ברחבי האזור.

קטר צריכה לקבל אולטימטום אמריקני לגרש משטחה בתוך שעתיים את הנהגת חמאס, אחרת חיילים מבסיס חיל האוויר הגדול של ארה"ב בקטר יפשטו על מתחם היוקרה של איסמעיל

הנייה בדוחא בדיוק כפי שפשטו על המתחם של אוסאמה בן לאדן בפקיסטן, וילכדו או יהרגו אותו.

היועץ לביטחון לאומי הודה בפומבי בשבוע שעבר לקטר על תפקידה במאמצים לשחרר בני ערובה מידי חמאס. אני חושב שזה היה שגוי, ושיחק לידיים של המשחק הכפול והמרושע של קטר (אם כי אין ספק שהדברים נאמרו מתוך אילוצים כבדים).

9. מקלט וסיוע הומניטרי: הסיוע לתושבי עזה צריך להיות הבעיה של העולם, לא של ישראל. מצרים, למשל, סגרה באופן שערורייתי את גבולה עם עזה בפני מאות אלפי אזרחים המחפשים להימלט למקום בטוח, משום שנשיא מצרים א-סיסי אינו רוצה "לפגוע במאבק להקמת המדינה הפלסטינית". במילים אחרות, סיסי מונע ממבקשי המקלט הפלסטינים מקום בטוח בשל שיקולים גאופוליטיים. זוהי הפרה של החוק הבינלאומי, המנוגדת בצורה בוטה לנוהג המקובל שנקטו עשרות מדינות בעקבות סכסוכים בעולם בעשור האחרון.

ישראל מצידה אינה יכולה לאפשר לחמאס אספקה שוטפת של דלק וחשמל במהלך המלחמה, ולכן מצור על עזה הוא חיוני ומוצדק. הגבלת אספקת הדלק והחשמל לעזה נועדה להסב פגיעה מהותית ליכולות הצבאיות של האויב, ולכן היא לוחמה חוקית. לא מדובר ב"ענישה קולקטיבית" בלתי חוקית של האוכלוסייה האזרחית.

יתרה מכך, כאשר מדובר באמצעים טקטיים שנועדו להפעיל לחץ על חמאס לשחרר בני ערובה ישראלים, אי אספקה של דלק וחשמל לאויב הוא מהלך אתי בעל הצדקה חזקה בדין הבינלאומי.

שימו לב: החוק הבינלאומי מחייב את ישראל לסייע למעבר מזון ותרופות לאזרחים על ידי צדדים שלישיים בלבד [?] אם, ורק אם, ניתן לספק סחורה כזו בצורה בטוחה, המוודאת שהיא אינה מגיעה לידיים של חמאס ואינה מעניקה לחמאס חיזוק כלכלי או צבאי. לאור 16 השנים שבהן ניצל חמאס סיוע הומניטרי וחדר לארגוני זכויות אדם ולארגונים בינלאומיים בעזה, הגעת הסחורה לידיים של חמאס היא לא רק אפשרות [?] היא כמעט ודאות. יש בכך פוטנציאל להאריך את העימות ולהביא לאובדן גדול יותר של חיי אזרחים.

10. היום שאחרי: מי ישלוט בעזה ברגע שחמאס יחוסל? מה המטרה הסופית? איני יודע. זו עומדת להיות מערכה ארוכה, ואין לדעת כיצד היא תתפתח ולאן היא תוביל. כאמור, מדובר בסוגיה שהיא בעיה גם של העולם, לא רק של ישראל, משום שכל פתרון בה ישליך על מלחמות אזוריות בקנה מידה רחב יותר. לכן ישראל פטורה מלענות על השאלה הזו, ודאי עכשיו, כשכל מעייניה נתונים להשגת ניצחון צבאי מוחלט.

ישראל ממוקדת, ובצדק, באסטרטגיית "הכניסה" והניצחון שלה ולא באסטרטגיות "יציאה" או בשיקום הפלסטיני. למעשה, הדרישה מישראל לענות על שאלה זו כעת היא מלכודת שנועדה למנוע ממנה לעשות את המוטל עליה בעזה. ולכן, נכון להדוף אותה.

מאמר המקור הופיע באנגלית ב-ג'רוזלם פוסט 27.10.2023 וב-ישראל היום 29.10.2023.